روزنامه صبح
سیاسی، اجتماعی، اقتصادی
توسعه ایرانی

صاحب امتیاز: موسسه اطلاع‌رسانی و خبرگزاری ایلنا
مدیر مسئول: مسعود حیدری
زیر نظر شورای سردبیری
مدیر بازرگانی و روابط عمومی: مرتضی بلوکی

چاپ: کار و کارگر ۶۶۸۱۷۳۱۷
نشانی تحریریه: تهران، خیابان انقلاب، خیابان دانشگاه نرسیده به روانمهر، پلاک ۱۳۲
تلفن تحریریه: ۶۶۹۵۶۶۰۰(۰۲۱)
toseeirani.ir

حمید هادی‌نژاد در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»:

هنر امروز فکر و تخیل هنرمند را انکار می‌کند

روز به صدر

حمیدهادی‌نژادفارغ‌التحصیل هنرستان هنرهای زیبا دانشگاه آزاد در رشته نقاشی از سال ۱۳۶۹ نمایشگاه‌هایی از آثارش را در گالری‌های تهران از جمله افرند، سیحون و برگ به نمایش درآورد. او در سال ۱۳۷۶ و پس از مهاجرت به آلمان در سال ۲۰۰۰ میلادی به عضویت انجمن نقاشان برلین (BBK) درآمد و در فاصله اقامتش در این کشور تا سال ۲۰۱۲ در نمایشگاه‌هایی از جمله در گالری‌های نیبرندورف(Nierendorf) موزه اکسپرسیونیست‌های آلمان، پالئو(Paleo)، گالری T۲۷ و کارگاه فرهنگ‌های جهان ارائه کرد.

این هنرمند همچنین پس از بازگشت به ایران تجربه‌های هنری خود را از جمله در گالری‌های سیحون، ثالث، افرند و سهراب در معرض نمایش گذاشت. تجربه‌های اخیر حمید هادی‌نژاد بهانه گفت‌وگویی در ارتباط با تلقی‌های او از بیان هنری را فراهم کرده که در ادامه می‌خوانید.

■ دوره‌های مختلف کاری‌تان در چه مسیری شکل می‌گیرد؟

برای من هنر همیشه مکاشفه و کنکاشی برای لایه‌روبی درون خودم بوده. یعنی با هر اثری که می‌سازم بخش ناشناخته‌ای از درون خودم را می‌شناسم. انگار وارد شهری می‌شویم و یک راهنما در دست داریم که با نگاه کردن به آن راهنما شروع به حرکت کردن می‌کنیم. برای من هنر این راهنما است. گاهی اوقات از طریق هنر، طراحی، خط و عناصر بصری نشانی‌هایی را در خودم پیدا می‌کنم که هرگز با آن‌ها آشنایی نداشته‌ام، ولی هنر این امکان را به من داد که این برش‌ها و مناطق و نشانه‌ها را در خودم پیدا کنم. خیلی برایم اهمیت داشت که این کنکاش و جستجو بعدهای زیادی داشته باشد و تنها در حد یک شناسایی نباشد. می‌خواستم نشانی‌ها و مناطقی را که در خودم پیدا می‌کنم از لحاظ کیفی دوباره بازیابی کنم و در درون خودم دوباره فعالشان کنم. خیلی از لایه‌هایی که انسان در خودش پیدا می‌کند، منفعل هستند و باید فعالشان کرد. نقاشی و طراحی همیشه به مراقبت نیاز دارد و هنرمند باید بتواند از دستاوردهای خودش و از نیروها و انرژی‌هایی که در او هست نگه‌داری کند؛ و این کار سختی است. امروز در جامعه ما و حتی دیگر جوامع با هنر برخوردی کالایی صورت می‌گیرد و معنویت که به نظر من بعد مهمی از هنر و دستاورد نیروهای روحی، فکری و تخیل هنرمند است نادیده گرفته می‌شود.

■ با این توضیح نگاهتان به ژانرها و گونه‌های مختلف بیان هنری چگونه است؟

بعضی از ژانرهایی که امروز در فضای هنری ما رواج پیدا کرده، ژانرهای بی‌ریشه و عقیمی هستند. یعنی آبشخور ندارند. نقاشی خط یکی از این ژانرها است که نه در سیاه‌مشق‌ها و نه در تاریخ نقاشی ریشه‌ای دارد. یک رایحه‌ای باید از دل این ریشه‌ها بیرون بیاید که بتواند دوام بیاورد و زندگی کند. این آثار زندگی ندارند و به فنونی تبدیل شده‌اند که هیچ‌گونه نیروی ذهنی و روحی با خودشان حمل نمی‌کنند. به همین دلیل طراحی‌هایی که من با قلم‌مو و آب مرکب انجام داده‌ام یک‌جور بازنگری و رجعتی است به آثار گذشتگان خودمان؛ خوشنویسان و طراحانی که چه در غرب یا شرق با قلم‌مو کار می‌کنند؛ رویکردی که در آن بداهگی وجود دارد و می‌خواهد آن و لحظه را پیدا کند. اینجاست که هنرمند دنبال یک‌جور مشق‌نویسی می‌رود. اگر دقت کرده باشید زمانی که معلم‌ها در مدرسه به ما دیکته می‌گفتند، دیکته‌های تمیز و بدون غلط موردنظر بود، ولی امروز که نگاه می‌کنم می‌بینم که در دیکته‌های پر از غلط چقدر طراحی بیشتری وجود دارد؛ و چقدر جا برای کنکاش و جستجو بیشتر است. امروز مثلاً اگر بخواهم کلمه سطل را ستل یا افسانه را افصانه بنویسم مشکلی با آن ندارم؛ چون این کلمات برای من شکل ساختمان ویرانه را در نظر بگیرید. از دید آن‌ها که با هنر و تخیل بیگانه هستند، این ساختمان مخروبه است و باید بازسازی شود، اما از دید یک طراح در این ویرانی غنای بصری فوق‌العاده‌ای دیده می‌شود. یک طراح ممکن است مدت‌ها مقابل یک سطل زباله بایستد و به آن خیره شود؛ چراکه تنوع بصری فوق‌العاده‌ای از نظر رنگ، اندازه‌ها، فرم و بافت در آن می‌بیند.

■ آنچه به عنوان تجربه‌گری در هنر می‌خوانیم از نگاه شما چه معنایی دارد؟

کار هنری برای من همیشه این‌طور بوده که از طریق آن خودم را بازنمایی و بازسازی کنم و مناطق درون خودم را بشناسم؛ اینکه کی هستم کدام مناطق را تابه‌حال نشناخته‌ام و کدام‌ها را بیشتر شناخته‌ام. این تمرین و مشق از خود را باید همیشه دنبال کرد. من در طراحی‌های قلم و مرکب این حس مشق گونه را دارم. انگار دارم تمرین می‌کنم و می‌نویسم و می‌نگارم. مسئله انشاء و انشاءنگاری خیلی مهم است. ما خودمان را در قواعد و دستور زبان اسیر کرده‌ایم. ما در قراردادها و آن مناسبات زبانی غرق شده‌ایم که ما را تنها در صرف افعال و صیغه‌ها محدود کرده. ما از مصدرها دور شده‌ایم؛ از شدن، بودن، آمدن دور شده‌ایم. ما در این صیغه‌ها صرف شده‌ایم. صرف شدن هنرمندان در امور پیش‌پاافتاده‌ای مثل اینکه چه کاری انجام بدهم که بیشتر دیده شوم و توجه‌ها را جلب کنم. وقتی چنین اموری تمام زندگی مرا در بر بگیرد دیگر انگار تبدیل به یک دلقک شده‌ام؛ به فردی که نیازمند توجه است. هنر توجهات را جلب می‌کند، اما توجه مصدرها و توجه زمان را، نه تقویم‌محوری و تقویم‌گرایی را. خیلی‌ها اسیر روزها و ساعت‌ها و ثانیه‌ها می‌شوند و از خود مفهوم زمان دور شده‌اند. درگیر کوچه‌ها و خیابان‌ها و جغرافیا و آدرس‌ها می‌شوند در حالی که از مفهوم واقعی مکان دور می‌شوند. نگاه جوهری و عمیق و فلسفی به هنر در فضای امروز جایی ندارد؛ به این خاطر که اشباع شده‌ایم از مجموعه محصولاتی که هیچ جایگاهی در معنویت هنری ندارد و هیچ‌گونه برشی از خود هنرمند نیست. اغلب سفارش‌ها و پیشنهادهایی است که از اطراف خود می‌گیرند و می‌خواهند به این‌ها پاسخ بدهند. ما از خلوص مصدرها فاصله گرفته‌ایم و دیگر چیزی به اسم اثر ارزشمند هنری نمی‌بینیم که بتواند برهه‌ای از زمان ما و نقص‌های ما را به نمایش بگذارد. هنر فقط بیان کمال نیست؛ بیان نقص‌ها، تناقضات و ضعف‌های انسانی هم هست. ما از این غافل می‌شویم که هنرمند مجموعه‌ای از کمال و نقص‌ها و ضعف‌هاست.

ما خودمان را در قواعد و دستور زبان اسیر کرده‌ایم. ما در قراردادها و آن مناسبات زبانی غرق شده‌ایم که ما را تنها در صرف افعال و صیغه‌ها محدود کرده. ما از مصدرها دور شده‌ایم؛ از شدن، بودن، آمدن دور شده‌ایم. ما در این صیغه‌ها صرف شده‌ایم

■ درباره مسئله هویت هنرمند چه فکر می‌کنید؟

مسئله‌ای که در هنر امروز ما خیلی اهمیت دارد، عقیم شدن نقاش و آثارش در قبال تاریخ و هویت تاریخی خودش است. وقتی از هویت صحبت می‌کنیم تصور غالب این است که هنرمند تنها از طریق یک سری موتیف‌ها و عناصر نشان بدهد دیگری پیدا می‌کنند. طراح باید جستجوهایی انجام دهد تا راه‌های دیگری برایش باز شود؛ و این دستاورد سال‌ها زندگی کردن در نُرم‌های مختلف است. وقتی ما نُرمی را مطلق فرض می‌کنیم در حقیقت راه را بر تخیل خود بسته‌ایم. تخیل نُرم‌پذیر نیست، بلکه نُرم‌ها را جابه‌جا می‌کند و تغییر می‌دهد. به همین خاطر است که من معتقدم اندیشیدن در هنر خیلی مهم است و سبب می‌شود که شما در آثار هنری زندگی کنید و هنر بخش مهمی از زندگی شما می‌شود. به این ترتیب هنر تبدیل به شبکه‌ای از اندیشیدن‌ها، تخیل‌ها و ایده‌پردازی‌ها و دیدن‌ها می‌شود. دیدن‌هایی که سبب می‌شود من روزنه‌هایی را کشف کنم که این روزنه‌ها به بیشتر و دقیق‌تر دیدن من کمک می‌کنند. برای نمونه یک از کجا می‌آید. این مطلقاً غلط است و اگر این عناصر در من زندگی نکنند و در باور من پخته نشوند؛ و اگر در ذهن من خود را مشق نکنند، فقط یک عنصر تزئینی سطحی خواهند بود که به میان اثر پرتاب می‌شوند و هیچ ریشه‌ای نخواهند داشت. مسئله این است که هویت من در به کارگیری یک فیگور از نگارگری یا نقشی از نقاشی قدیمی نیست، بلکه هویت من در میزان شناختی است که از خود و محیطم دارم. من می‌توانم هویت خودم را با یک بازنگری و دریافت و اقتباس حتی از پل سزان و جکسون پولاک هم نشان دهم. به‌شرط اینکه خودشناسی اولین کنکاش من در هنر باشد. وقتی نگاه می‌کنیم می‌بینیم آثار امروز اصلاً تاریخ ندارند؛ جغرافیا ندارند و به گونه‌ای زمان و مکان و آبشخور ندارند. آثاری که از ریشه‌های هنری قطع شده‌اند. مراجعه به ریشه‌های قدیم فقط از روی بعد تزئینی و ضعف صورت می‌گیرد. الهمان هایی که در آثار معاصر اصلاً درونی نمی‌شوند. وقتی نقاشی مثل ماتیس یا میرو یا رامبراند قرار است به هنر شرق یا هنر ایران نگاه کنند آن را با ذائقه خودشان می‌چشند. ما دیگر ذائقه نداریم و ذائقه ما کاملاً توریست پسندانه شده است. دیگر تاریخی در این ذائقه نمی‌بینیم در صورتی که این به منزله مرگ یک اثر هنری است. باید یک بازنگری همه‌جانبه و جامع در تاریخ داشته باشیم. این عدم معرفت و شناخت آسیب بزرگی به میزان درک و به بستری که قرار است در آن اثر هنری شکل بگیرد می‌زند. به همین خاطر بالندگی و صراحت و خلوص به‌غایت از بین رفته است. حال و روز هنر معاصر پر از ضایعه و آسیب و فریب‌خوردگی است.

هنرمند باید بتواند از دستاوردهایش نگه‌داری کند؛ و این کار سختی است. امروز در جامعه ما و حتی دیگر جوامع با هنر برخوردی کالایی صورت می‌گیرد و معنویت که به نظر من بعد مهمی از هنر و دستاورد نیروهای روحی، فکری و تخیل هنرمند است نادیده گرفته می‌شود

آگهی مزایده بصورت اجاره

شهرداری کرج در نظر دارد اجاره یکباب واحد تجاری بمنظور فروش آبزیان را واقع در کرج –میدان جمهوری –بلوار ماهان –بازار روز ماهان به شرح مشخصات جدول ذیل به اشخاص حقیقی و حقوقی واجد شرایط (داشتن تاییدیه جهاد کشاورزی برای پرورش ماهی و یا پروانه صیادی) به صورت اجاره واگذار نماید.

ردیف	عنوان	مشخصات	مبلغ پایه اجاره بهاءماهیانه (ریال)	میزان سپرده شرکت در مزایده (ریال)
۱	یکباب واحد تجاری بمنظور فروش آبزیان	مطابق اسناد موجود در شرایط	۲۲۰/۰۰۰/۰۰۰	۳۹۶/۰۰۰/۰۰۰

۱- سپرده شرکت در مزایده به یکی از روشهای ذیل ارائه گردد. ضمانت نامه بانکی معادل مبلغ فوق که به مدت ۹۰ روز اعتبار داشته و قابل تمدید باشد و یا واریز فیش نقدی به مبلغ فوق به حساب ۷۰۰۷۸۶۹۴۸۶۲۳ بانک شهر. ۲- مدت اجاره ۳ سال شمسی میباشد ۳- برندگان نفر اول و دوم مزایده هرگاه حاضر به انعقاد قرارداد نشوند سپرده آنان به ترتیب ضبط خواهد شد. ۴- شهرداری کرج در رد یا قبول هر یک از پیشنهادها مختار است. ۵- مبلغ ۵۰۰/۰۰۰ ریال بابت هزینه خرید اسناد به حساب ۷۰۰۷۸۵۳۱۳۷۹۵ نزد بانک شهر شهرداری واریز و رسید آنرا ارائه نمایند. ۶- متقاضیان می توانند از تاریخ انتشار آگهی جهت خرید اسناد مزایده به اداره امور قراردادها و پیمانها واقع در میدان توحید- بلوار بلال شهرداری کرج طبقه هفتم مراجعه نمایند. ۷- در هر صورت مدارک مندرج در اسناد مزایده ملاک فروش اسناد و متعاقباً عقد قرارداد خواهد بود. ۸- توضیح اینکه به غیر از سپرده شرکت در مزایده کلیه اسناد و مدارک مربوط به متقاضیان شرکت در مزایده نزد شهرداری باقی می ماند. ۹- لازم به ذکر است هنگام خرید اسناد ارائه مجوز و یا تاییدیه جهاد کشاورزی برای پرورش ماهی و یا پروانه صیادی، نامه ممهور به مهر و امضای مدیرعامل، آگهی تاسیس، اساسنامه مرتبط، روزنامه آخرین آگهی تغییرات اعضای شرکت و کد اقتصادی برای اشخاص حقوقی و کپی کارت ملی برای اشخاص حقیقی الزامی میباشد. ۱۰- شرکت کنندگان در مزایده می بایست کلیه فرمها و اطلاعات مورد درخواست شهرداری را تکمیل و به همراه سایر اسناد مزایده در پاکت مربوطه قرار دهند. ۱۱- سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مزایده مندرج است. ۱۲- پیشنهادات می بایست در پاکتهای مجزا (الف-ب-ج) لاک و ممهور به مهر شرکت شده و پس از الصاق هولوگرام بر روی پاکت و ج تا پایان وقت اداری روز یک شنبه مورخ ۹۸/۱۱/۲۰ به آدرس کرج- میدان توحید –بلوار بلال دبیرخانه شهرداری کرج تحویل داده شود. ۱۳- پیشنهادات رسیده در مورخ ۹۸/۱۱/۲۱ در کمیسیون عالی معاملات شهرداری کرج مطرح و پس از بررسی و کنترل برنده مزایده اعلام خواهد شد.

۱۴- پرداخت کلیه هزینه های چاپ آگهی مزایده در روزنامه ها، هزینه کارشناسی بر مبنای دستمزد کارشناسی و کلیه هزینه های متعلقه (مالیات بر ارزش افزوده و...) بر عهده برنده مزایده میباشد.

* جهت کسب اطلاعات بیشتر با شماره تلفن ۳۵۸۹۲۴۱۸-۳۵۸۹۲۴۲۱-۰۲۶ تماس و یا به سایت www.karaj.ir مراجعه نمائید.

شهرداری کرج -اداره امور قراردادها و پیمانها

بوم خبر

نمایشگاه عکس هنرمند ایتالیایی در هشت‌چشمه کاشان

نمایشگاه عکس «مکاتبات» با آثاری از ایوان دِ روزا، عکاس ایتالیایی در فضای هنری هشت‌چشمه کاشان افتتاح شد. آثار ایوان دی روزا روایت داستان‌هایی از طریق عکس‌ها و بازآفرینی تصویری از داستان‌های واقعی در گذشته دور یا نزدیک است. کار دی روزا را می‌توان به عنوان قصه‌ای نیمه روایی بین هایپررئالیسم و رویا تعریف کرد و نتیجه را می‌توان با گذشت زمان مشاهده نمود. داستان‌های پشت کارهای او همان داستان‌های واقعی زندگی هستند. او با بازیابی عکس‌ها و سایر بخش‌های محرک گذشته و از طریق جمع‌های رو به افزایش، به خاطرات فردی و گروهی می‌پردازد تا درستی یک بازسازی تاریخی را مورد مقایسه قرار دهد. با تفکر در مورد قدرت متقاعدکننده تصاویر و موضوعاتی مانند سرکوب خاطرات و گذشته، فراتر از مستند و عناصر روایی عکاسی، دی روزا تحقیقات گسترده‌ای را در مناطق و مکان‌های مهم و کلیدی که دچار اتفاقاتی شدند انجام می‌دهد و به بازیابی نامه‌ها، تصاویر قدیمی یا نگاتیوها، صحبت مستقیم با شاهدین واقعه یا تجزیه و تحلیل مطالب با پشتیبانی متخصصان مانند یک گرافیست یا روانشناس می‌پردازد. دی روزا پس از جمع‌آوری تمام آثار و داستان‌هایی که می‌خواهد بگوید، شروع به عکاسی می‌کند و نتیجه مورد نظر چیزی بین واقعیت و تخیل ساخته می‌شود. آثار این نمایشگاه با عنوان «مکاتبات» یا همان نامه‌ها، داستانی از یک مجموعه نامه‌های عاشقانه را از سال ۱۹۰۴ بازگو می‌کند. یک مورد از عشق شدید که به خودکشی خواستگار منتهی شد. ایوان د روزا درباره این مجموعه نوشته است «با توجه به مکاتبات، من طرف دیگر را نیز مورد بررسی قرار می‌دهم. از مکانی بازدید کردم که در آنجا اتفاقی افتاد، اما زمانی که من آنجا بودم این اتفاق رخ نداده بود. این اتفاق در ابعاد دیگری افتاد که آثار آن وجود دارد. در تحقیقاتم، دوست دارم تعامل بین گذشته و حال را مشاهده کنم. من همیشه شیفته مفهوم عدم حضور حال بوده‌ام. عکس‌ها و اشیاء را اصلاح می‌کنم و داستان‌ها را بازیابی می‌کنم.» ایوان د روزا عکاس و گالریست ایتالیایی است که این مجموعه از عکس‌هایش اخیراً در فتوفستیوال اقل (arles) به نمایش درآمده بود و برای اولین بار در فضای هنری هشت‌چشمه کاشان به نمایش گذاشته خواهند شد.

پنجمین نمایشگاه کلکسیونر در گالری آرتیبیشن

پنجمین نمایشگاه کلکسیونر با حضور طیف گسترده‌ای از گالری‌داران و مجموعه‌داران هنر در گالری آرتیبیشن برگزار شد. از اردیبهشت سال ۹۷ تاکنون چهار دورهٔ نمایشگاه آثار پیشکسوت، مدرن و کلاسیک با همراهی مجموعه‌داران و گالری‌داران در گالری آرتیبیشن برگزار شده است. پنجمین نمایشگاه کلکسیونر برخلاف دورهٔ گذشتهٔ خود که نمایش آثار دورهٔ کلاسیک ایران و شیوه‌های عهد کریم‌خان و پرتره‌های قاجاری را در خود داشت، اکنون با رویکرد پیشینش و قرابت بیشتری با سه کلکسیونر آغازین شامل آثاری از هنرمندان پیشکسوت و هنرمندان مدرن دهه‌های آغازین ورود هنر مدرن به ایران است. نمایشگاه‌های کلکسیونر از ابتدا تاکنون گروهی از مجموعه‌داران و گالری‌داران را با خود همراه کرده تا علاوه بر هنرمندان پیشکسوت آثار هنرمندان سرشناس معاصر و جوانان پیشرو را گرد هم آورد و در جهت رونق و بهبود فرآیند خرید و فروش و سرمایه‌گذاری گام مؤثری نهد و با از میان برداشتن محدودیت‌های بازار سنتی، بتواند موجب توسعهٔ بازار هنر شود و فضایی برای انتخاب درست سرمایه‌گذاران با ریسک کمتر ایجاد کند. نمایش این آثار در گالری آرتیبیشن جمعه چهارم بهمن در گالری آرتیبیشن افتتاح شده و تا ۱۳ بهمن از ساعت ۱۱ تا ۲۰ ادامه خواهد داشت.